

281**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 2 marca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie przeprowadzania zaciągu ochotniczego

Na podstawie art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416 i Nr 277, poz. 2742 oraz z 2005 r. Nr 180, poz. 1496) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 19 sierpnia 2003 r. w sprawie przeprowadzania zaciągu ochotniczego (Dz. U. Nr 163, poz. 1580) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do pełnienia czynnej służby wojskowej mogą zgłaszać się, w drodze zaciągu ochotniczego, również osoby, które nie stawały do poboru lub nie podlegają obowiązkowi służby wojskowej, pod warunkiem że ukończyły osiemnaście lat życia i nie ukończyły:

1) w przypadku mężczyzn — sześćdziesięciu lat życia;

2) w przypadku kobiet — pięćdziesięciu lat życia.”;

2) w § 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podział żołnierzy rezerwy na wyszkolonych i niewyszkolonych określa § 2 pkt 2 i 3 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 3 czerwca 2004 r. w sprawie ćwiczeń wojskowych żołnierzy rezerwy (Dz. U. Nr 142, poz. 1505 oraz z 2005 r. Nr 250, poz. 2107).”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *R. Sikorski*

282**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 6 marca 2006 r.

w sprawie warunków ustalania i wypłacania radcom oraz starszym radcom Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa nagród jubileuszowych i odpraw z tytułu nabycia prawa do renty lub emerytury

Na podstawie art. 77³ § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — praca, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 220, poz. 1891).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 113, poz. 717, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127 i Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405 i Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 135, poz. 1146, Nr 196, poz. 1660, Nr 199, poz. 1673 i Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608 i Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252 i Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732 i Nr 167, poz. 1398.

§ 1. Rozporządzenie określa warunki ustalania i wypłacania radcom oraz starszym radcom Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, zwanym dalej „radcami”:

1) nagród jubileuszowych, o których mowa w art. 46 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417 i Nr 264, poz. 2205);

2) odpraw z tytułu nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury, o których mowa w art. 50 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa.

§ 2. Radca nabywa prawo do nagrody jubileuszowej w dniu upływu okresu uprawniającego do tej nagrody.

§ 3. Przy ustalaniu okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej oraz odprawy z tytułu nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury wlicza się wszystkie poprzednie zakończo-

ne okresy zatrudnienia oraz inne okresy, jeżeli z mocy odrębnych przepisów podlegają one wliczeniu do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

§ 4. Jeżeli radca pozostawał równocześnie w więcej niż w jednym stosunku pracy, do okresu pracy uprawniającego do nagrody jubileuszowej oraz odprawy z tytułu nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy lub emerytury wlicza się jeden z tych okresów.

§ 5. Wypłata nagrody jubileuszowej następuje niezwłocznie po nabyciu przez radcę prawa do tej nagrody.

§ 6. 1. Podstawę ustalenia wysokości nagrody jubileuszowej stanowi wynagrodzenie przysługujące radcy w dniu nabycia prawa do nagrody, a jeżeli dla radcy jest to korzystniejsze — wynagrodzenie przysługujące mu w dniu jej wypłaty.

2. Jeżeli radca nabył prawo do nagrody jubileuszowej, będąc zatrudnionym w innym wymiarze czasu pracy niż w dniu jej wypłaty, podstawę ustalenia wysokości nagrody stanowi wynagrodzenie przysługujące radcy w dniu nabycia prawa do nagrody jubileuszowej.

3. Wysokość nagrody jubileuszowej ustala się zgodnie z przepisami obowiązującymi przy ustalaniu ekwiwalentu pieniężnego za urlop wypoczynkowy.

§ 7. W razie ustania stosunku pracy w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy

lub emeryturę, radcy, któremu do nabycia prawa do nagrody jubileuszowej brakuje mniej niż 12 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku pracy, nagrodę wypłaca się w dniu rozwiązania stosunku pracy.

§ 8. Jeżeli w dniu wejścia w życie przepisów wprowadzających zaliczalność do okresów uprawniających do świadczeń pracowniczych okresów niepodlegających dotychczas wliczeniu upływa okres uprawniający radcę do dwóch lub więcej nagród jubileuszowych, wypłaca mu się tylko jedną nagrodę — najwyższą.

§ 9. Radcy, który w dniu wejścia w życie przepisów, o których mowa w § 8, ma okres dłuższy niż wymagany do nagrody jubileuszowej danego stopnia, a w ciągu 12 miesięcy od tego dnia upływie okres uprawniający go do nabycia nagrody jubileuszowej wyższego stopnia, nagrodę niższą wypłaca się w pełnej wysokości, a w dniu nabycia prawa do nagrody wyższej — różnicę między kwotą nagrody wyższej a kwotą nagrody niższej.

§ 10. Przepisy § 8 i 9 mają odpowiednio zastosowanie w razie, gdy w dniu, w którym radca udokumentował swoje prawo do nagrody jubileuszowej, był uprawniony do nagrody wyższego stopnia oraz w razie, gdy radca prawo to nabędzie w ciągu 12 miesięcy od tego dnia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 2006 r.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *K. Michałkiewicz*

283

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾

z dnia 6 marca 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków

Na podstawie art. 33 ust. 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz. 1673, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 220, poz. 1891).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 83, poz. 760 i Nr 223, poz. 2217, z 2004 r. Nr 99, poz. 1001, Nr 121, poz. 1264, Nr 187, poz. 1925 i Nr 210, poz. 2135 oraz z 2005 r. Nr 164, poz. 1366.

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie różnicowania stopy procentowej składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zależności od zagrożeń zawodowych i ich skutków (Dz. U. Nr 200, poz. 1692 i Nr 203, poz. 1720) załącznik nr 2 otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2006 r.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *K. Michałkiewicz*